

Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2024-0732

(mr. J. van der Groen, voorzitter, mr. P.G. Salvadori, drs. P.M. Mallekoote, leden en mr. S. Brugts als secretaris)

Datum uitspraak	23 augustus 2024
Klacht van	De consument
Tegen	Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Utrecht, verder te noemen Rabobank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering (gedeeltelijk) toegewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Registratie persoonsgegevens. Geldezel. Money mule. In verband met betrokkenheid van de consument bij fraude met haar betaalrekening heeft Rabobank haar persoonsgegevens voor de duur van acht jaar geregistreerd in enerzijds de Gebeurtenissenadministratie en het Intern Verwijzingsregister en anderzijds het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister. Daarnaast heeft Rabobank de bancaire relatie met de consument beëindigd. De consument vordert verwijdering van haar persoonsgegevens uit alle waarschuwingsregisters van Rabobank, zowel de intern als de extern werkende registers. De commissie is van oordeel dat voor opname van de persoonsgegevens van de consument in alle waarschuwingsregisters voldoende grond aanwezig is. Rabobank moet wel de duur van de registraties in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister verkorten naar zes jaar. De duur van de registraties in de Gebeurtenissenadministratie en het Intern Verwijzingsregisters is proportioneel. De commissie wijst de vordering gedeeltelijk toe.

1. De procedure

- 1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist volgens het reglement en op basis van de documenten inclusief bijlagen die partijen aan Kifid hebben ingestuurd. Het gaat hierbij om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument van 9 januari 2024 en 29 januari 2024 en 3) het verweerschrift van Rabobank.
- 1.2 Rabobank is in deze zaak vertegenwoordigd door professioneel gemachtigde mevrouw mr. I.H.C. Jans, advocaat, kantoorhoudende te Eindhoven.
- 1.3 Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 26 april 2024. De consument is in persoon op de hoorzitting verschenen, bijgestaan door de heer [naam 1], haar vader en tevens gemachtigde. Namens Rabobank is op de hoorzitting de heer [naam 2], medewerker afdeling Veiligheidszaken, verschenen, bijgestaan door mr. Jans voornoemd.

- 1.4 Na de mondelinge behandeling heeft de commissie Rabobank in de gelegenheid gesteld om enkele aanvullende stukken in het geding te brengen. Op 6 mei 2024 heeft Rabobank van die gelegenheid gebruik gemaakt. De commissie heeft de consument in de gelegenheid gesteld op die aanvullende stukken te reageren, wat zij op 8 mei 2024 heeft gedaan.
- 1.5 De consument en Rabobank hebben gekozen voor een bindend advies. De uitspraak is daardoor bindend. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat er is gebeurd

- 2.1 Op 21 september 2021 heeft de consument bij Rabobank een betaalrekening (hierna: de betaalrekening) en een spaarrekening geopend. Rabobank heeft een betaalpas (hierna: de betaalpas) met bijbehorende pincode aan de consument uitgegeven. De consument heeft de mogelijkheid voor internetbankieren en toegang tot de *Rabo App* gehad.
- 2.2 Op 27 september 2021 heeft de consument de betaalpas geactiveerd.
- 2.3 Op 29 september 2021 is met de *Rabo App* een mobiele telefoon aan de betaalrekening gekoppeld.
- 2.4 Op 30 september 2021 is met de *Rabo App* de opnamelimieter voor geldopnames van de betaalrekening bij geldautomaten tijdelijk verhoogd.
- 2.5 Op 30 september 2021 is een andere klant van Rabobank slachtoffer geworden van oplichting. Een persoon die zich heeft voorgedaan als medewerker van Rabobank heeft het slachtoffer bewogen om aan Rabobank betaalopdrachten te verstrekken om vanaf de betaalrekening van het slachtoffer € 28,50 en € 4.850,- over te boeken naar de betaalrekening. Het bedrag van € 28,50 is overgeboekt naar de betaalrekening. Rabobank heeft dit bedrag echter via haar detectiesystemen opgemerkt en teruggeboekt naar de betaalrekening van het slachtoffer. Rabobank heeft het bedrag van € 4.850,- ook opgemerkt in haar detectiesystemen en voorkomen dat dit bedrag is overgeboekt naar de betaalrekening. Het slachtoffer heeft van de oplichting aangifte gedaan bij de politie. Een geanonimiseerde versie van het proces-verbaal van aangifte van het slachtoffer is onderdeel van het procesdossier. Rabobank heeft de betaalrekening geblokkeerd.
- 2.6 Op 30 september 2021 zijn er via de *Rabo App* diverse pogingen gedaan om bedragen over te boeken van de betaalrekening naar een andere betaalrekening van een derde. Vanwege de blokkering van de betaalrekening is dat niet gelukt.
- 2.7 Op 8 oktober 2021 heeft Rabobank de consument een brief gestuurd en haar gevraagd een toelichting te geven op de overboeking van € 28,50 naar de betaalrekening en de poging om € 4.850,- over te boeken naar de betaalrekening.

In deze brief staat:

"(...) Op 30-09-2021 hebben er een transactie op uw rekening plaatsgevonden waarover wij graag uw schriftelijke toelichting willen ontvangen.

Wij hebben een melding ontvangen van betrokkenheid van uw rekening bij fraude. Naar aanleiding van deze melding hebben wij uw rekening geblokkeerd. Het betreft onderstaande transacties waarbij de transactie van € 4850,-- niet zichtbaar is op uw rekening, aangezien deze door ons gestopt is.

Het frauduleus overboeken van een bedrag naar een bepaald rekeningnummer gebeurt niet zonder reden; het doel is om dat bedrag in handen te krijgen. Daarbij is van belang dat zoiets alleen mogelijk is met medewerking van de rekeninghouder, die het bedrag ontvangt. Alleen de rekeninghouder is immers bevoegd en in staat om geld van zijn of haar rekening op te nemen. Dit rechtvaardigt dan ook het vermoeden dat u betrokken bent geweest bij de fraude, of de fraude op enigerlei wijze heeft gefaciliteerd door bijvoorbeeld uw rekening of bankpas aan een derde af te staan. (...)"

- 2.8 Op 2 december 2021 heeft Rabobank de consument nog een brief gestuurd over de overboeking van € 28,50 naar de betaalrekening en de poging om € 4.850,- over te boeken naar de betaalrekening. In deze brief staat:

"(...) Op 8 oktober 2021 hebben wij u aangetekend een brief toegezonden. Hierop hebben wij tot op heden geen reactie van u mogen ontvangen.

(...) Wij verzoeken u binnen 1 week na 2 december 2021, uw gemotiveerde verklaring schriftelijk toe te sturen naar e-mailadres: [e-mailadres van Rabobank], onder vermelding van [kenmerk van Rabobank].

Indien u niet binnen de aangegeven periode reageert, kunnen wij besluiten de klantrelatie met u te beëindigen. Daarnaast zullen uw gegevens worden opgenomen in de verwijzingsregisters. Hierover wordt u separaat geïnformeerd. (...)"

- 2.9 Op 5 januari 2022 heeft Rabobank de consument een brief gestuurd. In deze brief staat – onder meer – dat Rabobank de persoonsgegevens van de consument vanaf 29 september 2021 voor de duur van acht jaar heeft opgenomen in het Intern Verwijzingsregister, het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister.

- 2.10 Op 11 januari 2022 heeft Rabobank de consument een brief gestuurd over de beëindiging door Rabobank van de bancaire relatie tussen partijen per 10 maart 2022.

- 2.11 Op 6 november 2023 heeft de vader en tevens gemachtigde van de consument Rabobank een e-mail gestuurd over de registraties van de persoonsgegevens van de consument in de interne en externe waarschuwingsregisters van Rabobank. In deze e-mail heeft hij – onder meer – gevraagd om uitleg over deze registraties.

- 2.12 Op 1 december 2023 heeft Rabobank de consument in antwoord op de e-mail van haar vader een e-mail teruggestuurd.

In deze e-mail heeft Rabobank een toelichting gegeven op de registraties van de persoonsgegevens van de consument in de interne en externe waarschuwingsregisters van Rabobank. Ook heeft Rabobank de consument geïnformeerd dat zij een bezwaar bij Rabobank kan indienen als zij het niet eens is met de registraties.

- 2.13 Op 4 december 2023 heeft de consument Rabobank een e-mail gestuurd over de registraties van haar persoonsgegevens in de interne en externe waarschuwingsregister van Rabobank. In deze e-mail staat:

“(…) Ik geloof dat u mij niet helemaal begrijpt ik heb inderdaad een rekening toen d'r tijd geopend heb me zelfs op een kantoor in nieuw vennep geïdentificeerd. Wat er daarna is gebeurd is mij ook een godsraadsel ik zou de rekening in gebruiknemen om de financiën van mijn vader te gaan doen. Ik heb er na een maand bellen er bij de SNS bank achtergekomen dat ik een registratie had gekregen. Toen kreeg te horen van een medewerker van de Rabobank aan de telefoon dat ik een brief moest ophalen bij een willekeurig kantoor ik heb voor het kantoor in Huizen gekozen. Toen ik daar aan kwam zijn mijn gegevens geverifieerd en daar bleek waarom de eerdere brieven niet zijn aangekomen en mijn adres is gewijzigd naar de gegevens waar ik de rekening mee opende, verder is mij niets gevraagd of wat dan ook en mocht weer vertrekken. Met uw uitleg over de registratie ben ik naar de politie gegaan en deze vertelde mij dat ik zelf niets strafbaars heb gedaan. Tevens spreekt u eerder dat u aangifte heeft gedaan en daarna word er gesproken dat de benadeelde aangifte is gedaan.

En u heeft het over een benadeelde maar er is geen geld van de rekening gepind wat ik begrijp uit uw woorden want het bedrag is tegengehouden. Maar in dit geval ben ik net zo goed slachtoffer als u genoemde benadeelde. Ik ben een alleenstaande moeder van 45 jaar met een goed inkomen en heb altijd hard gewerkt voor mijn geld en niet eerlijk verkregen geld zal altijd ongeluk brengen. Dus ik ben heel blij te horen dat het bedrag tegengehouden is en dat de daadwerkelijke daders er ook niets aan hebben gehad. Wat kan ik nu nog doen om de registratie te laten verdwijnen zonder dat ik het via mijn advocaat moet gaan laten lopen? En als u wil dat ik alsnog aangifte moet doen wilt u mij dan aangeven waar ik dan aangifte van moet doen? (...)”

- 2.14 Op 23 januari 2024 heeft Rabobank de consument een brief met toelichting gestuurd en haar bezwaar afgewezen.
- 2.15 Verdere uitwisseling van standpunten tussen partijen heeft niet geleid tot een oplossing van de klacht van de consument, waarna zij haar klacht bij Kifid heeft ingediend.

De klacht en vordering van de consument

- 2.16 De consument vordert verwijdering van haar persoonsgegevens uit de interne en externe waarschuwingsregisters van Rabobank.
- 2.17 De consument heeft zich op het standpunt gesteld dat de registraties van haar persoonsgegevens in de interne en externe waarschuwingsregisters van Rabobank onterecht zijn.

In dit verband heeft zij het volgende aangevoerd:

- a. De vader en gemachtigde van de consument heeft een betaalrekening bij SNS Bank. Vanwege zijn leeftijd en voor als het slechter met hem zou gaan heeft hij voor deze betaalrekening een machtiging willen afgeven aan zijn dochter. SNS Bank heeft de machtiging aanvankelijk geaccepteerd, maar na enkele dagen heeft SNS Bank hem geïnformeerd dat de persoonsgegevens van zijn dochter geregistreerd waren in de interne en externe waarschuwingsregisters van Rabobank. Zijn dochter en hij waren hierdoor compleet overdonderd en wisten nergens van. De consument is helemaal niet betrokken bij de fraude en wist hier niks vanaf.
- b. De consument heeft de betaalrekening geopend bij Rabobank, maar nooit gebruikt.
- c. De consument heeft telefonisch contact opgenomen met Rabobank en kreeg toen te horen dat zij bij een kantoor van Rabobank langs zou moeten gaan om een brief van Rabobank op te halen. De consument heeft het kantoor van Rabobank in [plaatsnaam] bezocht en daar bleek waarom de twee brieven van Rabobank haar niet hebben bereikt. De adressering klopte niet en Rabobank heeft de twee brieven retour ontvangen.
- d. De consument heeft niet op de brieven van Rabobank gereageerd omdat Rabobank deze naar een verkeerd adres heeft gestuurd. Op de vraag van de consument of Rabobank heeft geverifieerd of de adressering van de twee verkeerd geadresseerde brieven overeenkwam met het adres van de consument, heeft Rabobank niet gereageerd. Bij het openen van de betaalrekening heeft de consument haar adres opgegeven.
- e. Rabobank heeft de consument geïnformeerd dat zij aangifte heeft gedaan van poging tot fraude en dat er sprake is van een benadeelde. Er is echter geen geld van de betaalrekening opgenomen, want Rabobank heeft de overboekingen tegengehouden.
- f. De consument is op het politiebureau geweest en daar hebben ze niets gevonden over een aangifte. De politie heeft aangegeven dat er mogelijk sprake is van identiteitsfraude.
- g. De consument is in dit geval net zo goed slachtoffer als de benadeelde. Zij is een alleenstaande moeder van vijfenveertig jaar met een goed inkomen en heeft altijd hard gewerkt voor haar geld. Niet eerlijk verkregen geld zal altijd ongeluk brengen. De consument is blij te horen dat Rabobank de overgeboekte bedragen heeft tegengehouden. Dan hebben de daders er ook niets aan gehad.

Het verweer van Rabobank

- 2.18 Rabobank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Inleiding

- 3.1 De commissie zal eerst beoordelen of Rabobank de persoonsgegevens van de consument mocht registreren in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister en of de duur van deze registraties proportioneel is. Daarna zal de commissie beoordelen of Rabobank de persoonsgegevens van de consument mocht registreren in de Gebeurtenissenadministratie en het Intern Verwijzingsregister en of Rabobank de duur van deze registraties moet verkorten.

Juridisch kader voor de registratie van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister

- 3.2 De commissie stelt voorop dat de registratie van persoonsgegevens in – met name – het Extern Verwijzingsregister voor de consument verstreckende consequenties kan hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door raadpleging van het Extern Verwijzingsregister vaststellen dat er sprake is van opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen Rabobank maar ook de andere deelnemende financiële instellingen hun (financiële) diensten aan de consument kunnen weigeren of deze slechts zullen aanbieden tegen hogere tarieven. Tegen deze achtergrond is de commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van Rabobank voor opname van de persoonsgegevens van de consument in de genoemde registers.¹
- 3.3 Ten tijde van de registraties van de persoonsgegevens van de consument (5 januari 2022) waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2021 (hierna: PIFI), de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: UAVG) van kracht. De opname van persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister en het Incidentenregister is slechts gerechtvaardigd, indien de registraties in overeenstemming zijn met het PIFI, de AVG en de UAVG.
- 3.4 Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het Extern Verwijzingsregister. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormen, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. De *strafrechtelijke* aard van de te verwerken persoonsgegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan.

---

¹ Zie Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494 en Geschillencommissie Kifid nrs. 2017-717 en 2018-377.

Het moet gaan om zodanige concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering (hierna: Sv) kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een 'zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld' opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.²

De registratie in het Extern Verwijzingsregister is terecht

- 3.5 Tussen partijen is niet in geschil dat de overboeking op 30 september 2021 van € 28,50 naar de betaalrekening afkomstig was van fraude. Evenmin is tussen partijen in geschil dat het bedrag van € 4.850,- dat de oplichter gepoogd heeft op diezelfde dag over te boeken naar de betaalrekening, ook afkomstig was van fraude. De vraag die de commissie moet beantwoorden is of de feiten en omstandigheden die Rabobank heeft gesteld een 'zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld' opleveren in die zin dat in voldoende mate vaststaat dat de consument bij de fraude betrokken is geweest door de betaalrekening ter beschikking te stellen aan de fraudeur(s) om daarop de gelden die van fraude afkomstig waren, te ontvangen. Het is (in beginsel) aan Rabobank om *die* betrokkenheid van de consument bij de gestelde strafbare feiten aan te tonen.
- 3.6 Rabobank heeft zich op het standpunt gesteld dat zij verplicht was de persoonsgegevens van de consument op te nemen in het Extern Verwijzingsregister, omdat in deze zaak aan de vereisten van artikel 5.2.1 PIFI is voldaan. Rabobank heeft toegelicht dat de gedragingen van de consument een bedreiging (kunnen) vormen voor de (financiële) belangen van (medewerkers van) Rabobank of van financiële instellingen dan wel voor de veiligheid, continuïteit of integriteit van de financiële sector. Volgens Rabobank is er sprake van een 'incident' in de zin van het PIFI en staat in voldoende mate vast dat de consument daarbij betrokken is. Gelet op hetgeen Rabobank in haar verweerschrift heeft genoemd, is zij van mening dat zij heeft aangetoond dat de consument betrokken is bij het incident en dat zij de registratie in het Extern Verwijzingsregister rechtmatig heeft verricht.
- 3.7 Wat de consument in dit verband heeft aangevoerd, is weergegeven onder 2.17.
- 3.8 De commissie is alles overziend van oordeel dat Rabobank ten tijde van de registraties de conclusie heeft mogen trekken dat de consument in de fraude heeft geparticipeerd, althans de fraude mogelijk heeft gemaakt.

---

² Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710.

Naar het oordeel van de commissie is in voldoende mate komen vast te staan dat de consument als 'geldezel' ('money mule') heeft gefungeerd doordat zij de betaalrekening aan de fraudeurs(s) ter beschikking heeft gesteld, zodat de frauduleus verkregen gelden op de betaalrekening zouden kunnen worden bijgeschreven en beschikbaar zouden komen voor de fraudeur(s). Naar het oordeel van de commissie kan haar handelen als 'schuldwitwassen' als bedoeld in artikel 420quater van het Wetboek van Strafrecht (hierna: Sr) worden aangemerkt.

- 3.9 Voor dit oordeel is het volgende redengevend. Op 21 september 2021 heeft de consument bij Rabobank een betaalrekening geopend en op 27 september 2021 heeft zij de betaalpas geactiveerd. Enkele dagen daarna, namelijk op 29 september 2021, is er met de *Rabo App* een mobiele telefoon aan de betaalrekening gekoppeld en de dag daarna is de opname-limiet voor geldopnames van de betaalrekening bij geldautomaten tijdelijk verhoogd. Weer een dag later, namelijk op 30 september 2021, is een andere klant van Rabobank slachtoffer geworden van oplichting. Een persoon die zich heeft voorgedaan als medewerker van Rabobank heeft het slachtoffer bewogen om aan Rabobank betaalopdrachten te verstrekken om € 28,50 en € 4.850,- over te boeken naar de betaalrekening. Rabobank heeft het bedrag van € 28,50 daadwerkelijk overgeboekt naar de betaalrekening, maar het bedrag van € 4.850,- kunnen tegenhouden. Op diezelfde dag, ook op 30 september 2021, zijn er via de *Rabo App* diverse pogingen gedaan om bedragen over te boeken van de betaalrekening naar een andere betaalrekening van een derde. Vanwege de blokkering van de betaalrekening is dat niet gelukt. De hiervoor genoemde feiten en omstandigheden passen allemaal bij het handelen van iemand die als 'geldezel' fungeert.
- 3.10 Hetgeen de consument hier tegenin heeft gebracht, maakt het oordeel van de commissie niet anders. Hiervoor is het volgende redengevend.
- 3.11 De geschetste feiten en omstandigheden 'schreeuwen om een verklaring'.³ De consument heeft echter niets naar voren gebracht dat haar betrokkenheid bij de fraude met de betaalrekening zou kunnen ontzenuwen. De consument heeft in het klachtformulier en ter zitting gesteld dat zij geen weet heeft gehad van de fraude en dat zij zélf slachtoffer is geworden van frauduleus handelen door derden. Deze stelling passeert de commissie. In de processtukken en tijdens de zitting heeft de consument geen enkele verklaring gegeven voor hoe het heeft kunnen gebeuren dat de betaalrekening betrokken is geraakt bij de fraude. Ter zitting heeft zij verklaard dat zij op 29 september 2021 de betaalpas heeft geactiveerd. Ook heeft zij ter zitting verklaard dat haar eigen mobiele telefoon niet aan de betaalrekening is gekoppeld en dat zij niet heeft kunnen achterhalen wiens mobiele telefoon op 29 september 2021 door middel van de *Rabo App* aan de betaalrekening is gekoppeld.

---

³ De tekst is ontleend aan het *Stappenplan voor een veroordeling voor witwassen zonder aantoonbaar gronddelict* van het Anti Money Laundering Centre (versie juni 2017), te raadplegen op <https://www.amlc.nl/wp-content/uploads/2018/03/6-stappenplan-Nederlands-versie-juni-2017.pdf>.

Rabobank heeft ter zitting verklaard dat op 29 september 2021 een *iPhone* aan de betaalrekening is gekoppeld. De consument heeft daarop tijdens de zitting verklaard dat zij toentertijd geen *iPhone* had, maar een *Samsung*. De consument heeft tijdens de zitting geen verklaring gegeven voor hoe dit heeft kunnen gebeuren. Verder heeft de consument ter zitting verklaard dat zij niet degene is geweest die de opnamelimiet voor geldopnames van de betaalrekening bij geldautomaten tijdelijk heeft verhoogd, maar dat zij ook niet weet wie dat dan wel is geweest. Gelet op het voorgaande is voor de commissie onduidelijk gebleven wie er naast de consument toegang heeft gehad tot de betaalrekening.

- 3.12 Tijdens de zitting heeft de consument verder verklaard dat zij de betaalpas op enig moment in een la heeft gegooid, omdat zij deze toch niet zou gaan gebruiken. De consument vond de kosten van Rabobank te hoog, zo heeft zij ter zitting verklaard. Ook heeft de consument tijdens de zitting verklaard dat zij de betaalpas op enig moment is kwijtgeraakt. De vraag van de commissie of iemand de pincode van de betaalpas kende, heeft zij ontkennend beantwoord. Op de vraag van de commissie of zij de pincode dan bij de betaalpas heeft bewaard, heeft de consument geantwoord dat zij dat niet meer weet. Gelet op het voorgaande is voor de commissie onduidelijk gebleven wat er destijds met de betaalpas is gebeurd. De commissie sluit niet uit dat de betaalpas in het bezit is gekomen van derden, maar duidelijk is het allemaal niet geworden. En als derden dan in het bezit van de betaalpas zijn gekomen, hoe hebben zij dan de benodigde pincode kunnen bemachtigen om een telefoon aan de betaalrekening te kunnen koppelen? Niet gebleken is bovendien dat de consument bij de politie aangifte heeft gedaan van het verlies van de betaalpas. Dit alles weegt de commissie mee in het nadeel van de consument.
- 3.13 In de processtukken en tijdens de zitting heeft de consument de aandacht gevestigd op de twee brieven van Rabobank van 5 januari 2022 en 11 januari 2022. Zij heeft aangevoerd dat zij deze brieven nooit heeft ontvangen, omdat Rabobank deze naar een verkeerd adres heeft gestuurd, namelijk naar de [adres 1] in [plaats 1]. Ter zitting heeft de consument in dit verband verklaard dat dat adres niet haar woonadres is en was en dat zij dat adres ook helemaal niet kent. Rabobank heeft ter zitting toegelicht dat de adresgegevens in haar administratie na het openen van de betaalrekening niet eerder zijn gewijzigd dan op het moment dat de consument bij één van haar kantoren langs is geweest om kopieën van de twee brieven van 5 januari 2022 en 11 januari 2022 op te halen. Uit de stukken die Rabobank na de zitting over heeft gelegd, blijkt dat bij het openen van de betaalrekening hetzelfde adres is opgegeven als het adres waar de twee brieven van 5 januari 2022 en 11 januari 2022 naartoe zijn gestuurd, namelijk de [adres 1] in [plaats 1]. Rabobank heeft nogmaals bevestigd dat dat adres in haar administratie niet is gewijzigd tot het moment dat de consument kopieën van de twee brieven bij Rabobank is komen ophalen.
- 3.14 In haar begeleidende brief bij de stukken die Rabobank na de zitting op verzoek van de commissie in het geding heeft gebracht, heeft Rabobank verder toegelicht dat zij de betaalpas en de pincode in twee afzonderlijke brieven naar de [adres 1] in [plaats 1] heeft gestuurd. Ter zitting heeft de consument echter verklaard dat zij de betaalpas en de pincode heeft ontvangen en geactiveerd.

Als het zo is dat de consument inderdaad niet woonde op de [adres 1] in [plaats 1], dan is niet te begrijpen waarom zij desondanks wel de betaalpas en de pincode in haar bezit heeft gekregen. De stelling van de consument dat zij bij het openen van de betaalrekening het adres heeft gebruikt waar zij nu woont, heeft zij niet onderbouwd met stukken. Zo ontbreekt, bijvoorbeeld, een kopie van een rekeningafschrift van de betaalrekening van kort na het openen van de betaalrekening. Haar stelling wordt bovendien overtuigend weersproken door de stukken die Rabobank heeft aangeleverd.

- 3.15 Uit de stukken die Rabobank na de zitting op verzoek van de commissie in het geding heeft gebracht blijkt verder dat bij het openen van de betaalrekening telefoonnummer [telefoonnummer 1] en e-mailadres [e-mailadres 1] zijn gebruikt. In haar reactie op de aanvullende stukken van Rabobank heeft de consument toegelicht dat zij dit telefoonnummer en e-mailadres en het adres dat Rabobank in deze aanvullende stukken heeft genoemd, niet kent. Dit bevreemdt de commissie, omdat niet ter discussie staat dat de consument zelf degene is geweest die de betaalrekening heeft geopend.
- 3.16 Gelet op het voorgaande moet het ervoor worden gehouden dat Rabobank de betaalpas en de pincode bij het openen van de betaalrekening aan de consument heeft verzonden naar het door haar opgegeven adres en dat dat adres ook niet buiten toedoen van de consument is gewijzigd. Onder die omstandigheden had het op de weg van de consument gelegen om met concrete informatie te komen over de vraag hoe derden aan de benodigde gegevens (kunnen) zijn gekomen om een telefoon aan de betaalrekening te koppelen en het op die manier mogelijk te maken om van fraude afkomstige gelden op haar rekening terecht te laten komen. De consument heeft daartoe echter niets aangevoerd. Haar stellingen hebben zich voornamelijk toegespitst op de verkeerde adressering van de twee brieven van Rabobank, welke stellingen haaks staan op het feit dat de consument wel zelf over de betaalpas en de pincode heeft beschikt. Alles overziend is de commissie daarom van oordeel dat Rabobank voldoende heeft aangetoond dat de consument betrokken is geweest bij de fraude.
- 3.17 Gelet op al het voorgaande is naar het oordeel van de commissie in voldoende mate komen vast te staan dat de gedragingen van de consument voldeden aan de hiervoor onder 3.4 genoemde maatstaf.

De registratie in het Extern Verwijzingsregister en de duur daarvan voldoen aan de vereisten van subsidiariteit en proportionaliteit

- 3.18 Vervolgens toetst de commissie of Rabobank het proportionaliteitsbeginsel en het subsidiariteitsbeginsel voldoende in acht heeft genomen.⁴

---

⁴ Zie artikel 5.2.1 aanhef en onder c van het PIFI.

De Hoge Raad heeft bepaald dat bij elke gegevensverwerking moet zijn voldaan aan de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit.⁵ Dit volgt ook uit de AVG.

- 3.19 Bij *subsidiariteit* gaat het erom dat aannemelijk is dat er geen minder zwaar middel is om hetzelfde doel te bereiken. Het doel van de registraties is om andere banken erop te attenderen dat er in het verleden met betrekking tot de consument iets aan de hand is geweest op het gebied van schuldwitwassen. Dat doel is in dit geval in de ogen van de commissie niet op een andere manier te bereiken dan met een vermelding in het Extern Verwijzingsregister. Naar het oordeel van de commissie is daarmee aan het subsidiariteitsvereiste voldaan.
- 3.20 Bij *proportionaliteit* gaat het om de afweging van de belangen over en weer. Het belang van de financiële instellingen om opmerkzaam te worden gemaakt op fraude-gerelateerd gedrag van de consument moet zwaarder wegen dan het belang van de consument om zonder belemmeringen aan het financiële verkeer te kunnen deelnemen. Anders gezegd: er dient een redelijke verhouding te bestaan tussen het nadeel dat de consument ondervindt en de legitieme doelen die Rabobank nastreeft met de registraties. Ook mag de duur van de registraties niet disproportioneel zijn. De betrokkene die verwijdering van een registratie of verkorting van de duur van een registratie wenst, zal moeten aanvoeren op grond waarvan hij of zij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn of haar belang prevaleert boven dat van Rabobank.
- 3.21 Wat de consument in dit verband heeft aangevoerd, is weergegeven onder 2.17.
- 3.22 Daartegenover heeft Rabobank het standpunt ingenomen dat haar belangen en die van het financiële stelsel dienen te prevaleren boven de belangen van de consument. Rabobank is van mening dat algemeen heeft te gelden dat het handelen van de consument het vertrouwen in en de betrouwbaarheid van het bankverkeer schaadt. Dit is volgens Rabobank ernstig. Rabobank en andere financiële instellingen hebben belang bij het opnemen van de persoonsgegevens van de consument in de waarschuwingsregisters, zodat dit niet nog een keer gebeurt. Verder is Rabobank van mening dat het aan de consument is om aan te tonen dat zij daadwerkelijk een zwaarwegend belang heeft bij verwijdering van de registraties en dat haar belang prevaleert boven het belang van Rabobank en het financiële stelsel. Volgens Rabobank heeft zij dat niet aannemelijk gemaakt. De consument heeft volgens Rabobank niet aangetoond dat op dit moment daadwerkelijk een noodsituatie is ontstaan en dat zij op dit moment daadwerkelijk een financieel product nodig heeft en dat op dit moment niet kan krijgen.
- 3.23 Wat de duur van de registraties betreft, is Rabobank van mening dat gezien de ernstige gevolgen van het handelen van de consument een registratieduur van acht jaar op zichzelf niet onevenredig is te achten.

---

⁵ Zie Hoge Raad 9 november 2011, ECLI:NL:HR:2011:BQ8097, rechtsoverweging 3.3 (*Santander*).

Rabobank en andere financiële instellingen hebben er belang bij om elkaar voor enige tijd te waarschuwen (acht jaar), zodat dit niet nog een keer gebeurt, aldus Rabobank. Volgens Rabobank zorgen de aard van de gedragingen van de consument en de mate van verwijtbaarheid ervoor dat een registratieduur van acht jaar redelijk en proportioneel is. Daarbij is volgens Rabobank van belang dat de consument tot op heden niet de gevolgen van haar handelen in lijkt te zien. Verder zijn volgens Rabobank het feit dat de consument geen openheid van zaken heeft gegeven en geen enkele moeite heeft gedaan om inzichtelijk te maken wat er werkelijk is gebeurd verzwarende omstandigheden en is om die reden een registratieduur van acht jaar proportioneel.

- 3.24 De commissie is van oordeel dat de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Extern Verwijzingsregister op zichzelf, dat wil zeggen los van de registratieduur die Rabobank heeft gekozen, voldoet aan het proportionaliteitsvereiste. De commissie begrijpt dat deze registratie impact heeft op de consument en dat zij daarvan nadeel kan ondervinden. De commissie ziet echter ook dat de consument heeft gefungeerd als 'geldezel'. Andere banken moeten daartegen worden beschermd, zodat registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Extern Verwijzingsregister passend is.
- 3.25 Met betrekking tot de *duur* van de termijn die Rabobank heeft gekozen (acht jaar) overweegt de commissie dat, rekening houdend met de specifieke omstandigheden van deze zaak, een registratieduur van zes jaar (en dus tot en met 30 september 2027) passend is. Daarvoor is het volgende redengevend.
- 3.26 Hiervoor heeft de commissie vastgesteld dat het handelen van de consument kan worden aangemerkt als 'schuldwitwassen' als bedoeld in artikel 420quater Sr. De commissie kwalificeert dit als minder laakbaar dan een (in strafrechtelijke zin) opzetdelict.⁶ Een verzwarende omstandigheid is dat de consument geen openheid van zaken heeft gegeven.⁷ Ook weegt de commissie mee dat de fraude niet succesvol is gebleken. Al met al is een registratieduur van zes jaar (tot en met 30 september 2027) naar het oordeel van de commissie proportioneel.

De registratie in het Incidentenregister is terecht

- 3.27 Gelet op het vorenstaande dient ook de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het Extern Verwijzingsregister is gekoppeld aan het Incidentenregister.⁸ Dit brengt mee dat zolang de registratie in het Extern Verwijzingsregister terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan.

---

⁶ Zie ook Geschillencommissie Kifid nrs. 2021-0636 en 2022-0335.

⁷ In gelijke zin: Geschillencommissie Kifid nrs. 2023-0064 en 2023-0313.

⁸ Zie artikel 5.1.1 van het PIFI, opgenomen in de bijlage bij deze uitspraak.

De commissie zijn geen omstandigheden gebleken die een langere registratieduur in het Incidentenregister dan in het Extern Verwijzingsregister rechtvaardigen. Dit betekent dat ook de registratie in het Incidentenregister op 30 september 2027 komt te vervallen.

Juridisch kader voor de registratie van persoonsgegevens in de Gebeurtenissenadministratie en het Intern Verwijzingsregister

- 3.28 Vervolgens is de vraag aan de orde of Rabobank de persoonsgegevens van de consument mocht registreren in het Intern Verwijzingsregister. Het Intern Verwijzingsregister is aan de Gebeurtenissenadministratie gekoppeld. Deze registers vormen het interne waarschuwings-systeem van Rabobank en de groep financiële ondernemingen waarvan Rabobank deel uitmaakt. De Gebeurtenissenadministratie is een register van (persoons)gegevens, die daarin zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en om die reden 'speciale aandacht' behoeven. De Gebeurtenissenadministratie wordt beheerd en is in te zien door de afdeling Veiligheidszaken van Rabobank. In het Intern Verwijzingsregister kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een 'gebeurtenis'. Opname van gegevens in het Intern Verwijzingsregister betekent dat de gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. De commissie gaat daarom ervan uit dat met de vordering tot verwijdering van de persoonsgegevens van de consument uit het Intern Verwijzingsregister ook is bedoeld de verwijdering van haar persoonsgegevens uit de Gebeurtenissenadministratie. De opname van persoonsgegevens in het Intern Verwijzingsregister en de Gebeurtenissenadministratie is slechts gerechtvaardigd, indien de registraties in overeenstemming zijn met de AVG en de UAVG.
- 3.29 Op registraties in deze registers zijn de AVG en de UAVG van toepassing. Hiervóór heeft de commissie vastgesteld dat tegen de consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van betrokkenheid bij fraude bestaat. Een vaststelling die op grond van artikel 33 lid 2 aanhef en onder b UAVG ook voldoende is om de registraties voor de duur van acht jaar in de Gebeurtenissenadministratie en het Intern Verwijzingsregister te handhaven.
- 3.30 De commissie acht voor deze registraties de duur van acht jaren proportioneel om de navolgende redenen. Voorop staat dat de registraties in het Intern Verwijzingsregister en de Gebeurtenissenadministratie zuiver intern zijn. De registraties hebben tot gevolg dat de consument niet langer gebruik kan maken van de diensten van de groep van financiële ondernemingen waarvan Rabobank deel uitmaakt. Omdat financiële instellingen die geen deel uitmaken van deze groep geen toegang tot de persoonsgegevens van de consument in het Intern Verwijzingsregister en de Gebeurtenissenadministratie hebben, wordt de consument dus, na afloop van de registratie in het Extern Verwijzingsregister, niet belemmerd in haar mogelijkheden om met een andere financiële instelling een bankrelatie aan te gaan.

Conclusie

- 3.31 De conclusie is dat Rabobank niet gehouden is de persoonsgegevens van de consument uit de interne en externe waarschuwingsregisters te verwijderen. Rabobank moet wel de duur van de registraties van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister verkorten tot zes jaar. Rabobank hoeft de registratieduur in de Gebeurtenissenadministratie en het Intern Verwijzingsregister niet te verkorten. De commissie zal de vordering daarom deels toewijzen.

4. De beslissing

De commissie:

- beslist dat Rabobank binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd, de duur van de registraties van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister in die zin aanpast dat deze uiterlijk op 30 september 2027 vervallen;
- wijst het meer of anders gevorderde af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 oktober 2023, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot zes weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen twee weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 oktober 2023, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 – 333 8 999

Website: www.kifid.nl

Bijlage – Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2021

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 2021 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen

In dit Protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding;

3. Algemeen

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister. In het Incidentenregister worden door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een Incident.

(...)

3.1.3 Aan het Incidentenregister is het Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (...)

4. Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister en vastlegging van gegevens in het Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

“Het geheel aan Verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, van de Financiële Instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, de Financiële Instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;

- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.”

(...)

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(...)

4.2.3 De gegevens in het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de Fraudeloketten).

(...)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(...)

4.3.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opname in het Incidentenregister rechtvaardigt. Ten aanzien van de duur wordt getoetst aan het proportionaliteitsbeginsel.

5. Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële Instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële Instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachte wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen.

(...)

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(...)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden. Ten aanzien van de duur wordt getoetst aan het proportionaliteitsbeginsel.

Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

Artikel 5 AVG

1. Persoonsgegevens moeten:
  - a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie”);
  - b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding”);
  - c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking”);
  - d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid”);
  - e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking”);
  - f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid”).
2. De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen („verantwoordingsplicht”).

Artikel 6 AVG

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
  - a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;

- b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
- c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
- d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
- e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;
- f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

- 2. (...)
- 3. (...)
- 4. (...)

Artikel 10 AVG

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG)

Artikel 33 UAVG

- 1. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt, indien:
  - a) de verwerking geschiedt door organen die krachtens de wet zijn belast met de toepassing van het strafrecht, dan wel door verwerkingsverantwoordelijken die deze hebben verkregen krachtens de Wet politiegegevens of de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens;

- b) de verwerking geschiedt door en ten behoeve van publiekrechtelijke samenwerkingsverbanden van verwerkingsverantwoordelijken of groepen van verwerkingsverantwoordelijken, indien: 1°. de verwerking noodzakelijk is voor de uitvoering van de taak van deze verwerkingsverantwoordelijken of groepen van verwerkingsverantwoordelijken; en 2°. bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad; of
  - c) de verwerking noodzakelijk is in aanvulling op de verwerking van gegevens over gezondheid, bedoeld in artikel 30, derde lid, aanhef en onderdeel a, met het oog op een goede behandeling of verzorging van de betrokkene.
2. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:
    - a) ter beoordeling van een verzoek van betrokkene om een beslissing over hem te nemen of aan hem een prestatie te leveren; of
    - b) ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.
  3. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard over personeel in dienst van de verwerkingsverantwoordelijke mogen uitsluitend worden verwerkt, indien dit geschiedt overeenkomstig regels die zijn vastgesteld in overeenstemming met de procedure bedoeld in de Wet op de ondernemingsraden.
  4. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:
    - a) door verwerkingsverantwoordelijken die optreden krachtens een vergunning op grond van de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus;
    - b) indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek; of
    - c) indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.
  5. Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.

Wetboek van Strafrecht (Sr)

Artikel 420quater Sr

1. Als schuldig aan schuldwitwassen wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de vijfde categorie:
  - a. hij die van een voorwerp de werkelijke aard, de herkomst, de vindplaats, de vervreemding of de verplaatsing verbergt of verhult, dan wel verbergt of verhult wie de rechthebbende op een voorwerp is of het voorhanden heeft, terwijl hij redelijkerwijs moet vermoeden dat het voorwerp – onmiddellijk of middellijk – afkomstig is uit enig misdrijf;
  - b. hij die een voorwerp verwerft, voorhanden heeft, overdraagt of omzet of van een voorwerp gebruik maakt, terwijl hij redelijkerwijs moet vermoeden dat het voorwerp – onmiddellijk of middellijk – afkomstig is uit enig misdrijf.
2. Onder voorwerpen worden verstaan alle zaken en alle vermogensrechten.

Wetboek van Strafvordering (Sv)

Artikel 350 Sv

Indien het onderzoek in artikel 348 bedoeld, niet leidt tot toepassing van artikel 349, eerste lid, beraadslaagt de rechtbank op den grondslag der telastlegging en naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting over de vraag of bewezen is dat het feit door den verdachte is begaan, en, zoo ja, welk strafbaar feit het bewezen verklaarde volgens de wet oplevert; indien wordt aangenomen dat het feit bewezen en strafbaar is, dan beraadslaagt de rechtbank over de strafbaarheid van den verdachte en over de oplegging van straf of maatregel, bij de wet bepaald.